

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ἡ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΠΡΩ⁽¹⁾

Ὅτε συνηρμολόγουν τὰ ἀνθρῶπι περὶ Αἵτου καὶ περὶ τὴν κατάταξιν τῆς σειράς τῶν μητροπολιτῶν αὐτῆς κατεγινόμεν, ἀπὴνισα κατ' εὐτυχῇ συγκύρησιν νέον μητροπολίτην Ἀπρω, δέκατον τρίτον αὐτὸν ὀνομαστὶ γνωσθέντα (*). Εἶναι δὲ ὁ Νικήτας ἀρχιεπίσκοπος Ἀπρου.

Τοῦτον ἀνεῦρον ἐν τῷ καταλόγῳ (Liste) τῶν μητροπολιτῶν—ἀρχιεπισκόπων—ἐπισκόπων, οἵτινες υπογράφουσι κατὰ σειράν ἐν τῷ κατὰ τῶν Θεοπασχιτῶν, ἦτοι Ἰακωβιτῶν Τόμῳ, ὅστις ἐγένετο ἐπὶ Ἀλεξίου πατριάρχου (Στουδίτου) κατὰ τὸ 1030—1038.

Festschrift der Universität Kiel, ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις Γουλιέλμου τοῦ Β' (Kaiser). Erlasse d. Patriarchen von Kypel Alexios Studites ὑπὸ Ficker, ἐν Κιέλῳ 1911 σελ. 27.

Γ. ΛΑΜΠΟΥΣΙΑΔΟΥ

ΟΔΟΠΟΡΙΚΟΝ

Ἀπρως—Κερμιν

Ὑπὲρ τὴν Ἑγνατίαν ὁδὸν 1 χιλιόμε. εἶναι τὸ Κερμιν, οὗ πολλὰ οἰκίαι φέρουσιν εἰς τοὺς τοῖχους τεμάχια μαρμάρου. Τὸ φρούριον 2 χιλμ. Β. Α. εὐρίσκεται ἐπὶ λόφῳ προβλήτος υπερκαίμενον ὑπὲρ μικροῦ ἐκατέρωθεν ρυάκος, ὅλως χωματίνου ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πλήρους τεμαχίων ἀγγείων Βυζαντ. στρώματος. Ἀπὸ Ν. καὶ ΝΑ. ἀπλοῦνται μέγιστα ἐκτάσεις.

Τὸ τεῖχος τῆς Ἀχροπόλεως ὄχι μέγα (τετράπλευρον ἐπίμηκες 250—280) καὶ κακίστης διατηρήσεως, ἀνέτως λατομούντων ἐντεῦθεν τῶν κατοίκων. Σῶζεται ὅμως ὁ κύκλος σαφῆς, ἔστω καὶ συγκεχωσμένος καὶ ἔξω ἄλλος ἐπὶ εὐρύτερος φαίνεται, πιθανῶς περιβάλλων τὸν ἀπὸ Ν. διπλάσιον διβάθμιον (νῦν γεωργούμενον κῆπον μᾶλλον) λόφον. Σῶζεται καὶ ὀρθο-

¹⁾ Ἐν σ. 39—43 τοῦ τόμου τούτου.

²⁾ Ὑπόμνημα κατὰ τὸν Le Quien τοῦ μακαρίτου Λαμπουσιάδου, δωδέκατος 6 Ματθαῖος κατὰ τὸν σ. μητροπολίτην Ἐλευθεροπόλεως κ. Σ. Σταμούλην. Ἐν Ἐκκλ. Ἀληθείας τοῦ 1906.

γώνιον οἰκοδόμημα ἐν τῇ ΒΑ. γωνίᾳ (διώροφος δεξαμενὴ ἴσως, ἀφοῦ βαθέως χωρεῖ).

Τῆς αὐτῆς τοιχοδομίας, opus incertum, πάχους πάλιν ὁμοίου ὡς καὶ συνήθη τείχη (1.80—2 μ.). Τὰ κατὰ ὁμόφωνον μαρτυρίαν ἐντεῦθεν ἀπηγμένα εἰς Μάλαρα καὶ ἐκείθεν εἰς Κων)πολιν γλυπτά (θηριομαχία δῆθεν) καὶ ἐπιγραφαὶ (Τρύφων- βασιλεὺς δῆθεν) πρὸ 12—15 ἐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ἐπιγραφαὶ ἀπὸ τὸ 1½ ὥραν ΝΑ. Σαπὰν Τσιφλικ (Ἑλληνικόν) προαπηγμένα ἐκεῖ ἐκ τοῦ Ἐβρὸν βέη—κιόϊ νεκροταφείου 2 ὥρας Β., ἐξήχθησαν ἐκ τῆς ΝΔ. γωνίας του, ἔνθα καὶ νῦν σαφὴς λάκκος. Ὅρατοί ἔτι γύρω 3—4 τύμβοι (εἰς μέγιστος, ἔνθεν ἐν αἰθρίᾳ δρᾶται ἡ Χαριούπολις). Ἐν ἄλλῃ ἀνοιχθέντι πρὸ ἐτῶν εὐρέθη λίθναξ καὶ ἑλληνικὴ θανασιὰ πρόχους καὶ δακτύλιος χρυσοῦς ἔχων βίρος πέντε λιρῶν. Στήλη ἀμμολίθου εὐρεθεῖσα ἐντοιχισμένη παρὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Σερίφ—ἀγᾶ μουχτάρ, νῦν φέρει τὰ ἐξῆς λατινικὰ γράμματα: (*Ἡ στήλη ἔχει διαστάσεις 0.38x0.32x0.23. Τὸ ἀέτωμα σχηματικὸν ἀπλῶς ὕψ. γραμμ. 0.04,5) L. GERMA MIL. LEGXYPOLXY.

Ἐν τῇ συνοικίᾳ Τζαμίον ὡς βάσις ξυλίνου στήλου αὐτῆς τῆς οἰκίας Ἀχμέτ Ὀνμπαση σώζεται στήλης μισομέτρον τμήμα τετράπλευρον ἀνώμαλον ἔχον ὑπὸ σταυρὸν τάδε: **ΘΕΟΔΩΤΟΥ** 0.23x0.25x0.6.

Τεμάχια γλυπτῶν μελῶν (σαρκοφάγου φαίνεται) μὲ ἀνθοστέφανον π. Χ. καὶ ἔν κιονόκρανον Βυζαντινὸν διπρόσωπον (διλόβου παραθύρου) πεζῆς ἐργασίας ἐν οἰκίᾳ.

Εὐρίσκονται κατὰ τὸ φρούριον καὶ ὕδραγωγείου σωλῆνες μεγάλοι περὶ τὰ 0.80 τοῦ μ., ἐνῷ οἱ τῆς μεγάλης κρήνης εἶναι μικρότεροι κατὰ τὸ ἥμισυ. Τὸ ὕδωρ εἶναι ἄριστον.

Οἱ Τοῦρκοι ἐτυμολογοῦσι τὸ ὄνομα Κερμιέν ἀπὸ τοῦ Γκερμὶ-Γιάννη ἥτοι Μακρο-Γιάννη ὄνομα τοῦ παραδόντος τὴν πόλιν Ἑλλήνος Διοικητοῦ (Προβλ. τὸ Κρητικόν: ἓνα γκερμε). Πέριξ ὑπάρχουσι τύμβοι περὶ ὧν οἱ Τοῦρκοι ἐκ παραδόσεως λέγουσιν ὅτι ἦσαν σκοπαὶ πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῶν μακρὰν κειμένων. Καὶ ἔξω τοῦ τείχους πρὸς Ν. πρόβολόν τι κτίριον ἐπιμηχέστατον θὰ ὑπῆρχε, ἀφοῦ παρὰ τὸ μέγα οἶκημα ἐκατέρωθεν ὑπάρχουσι ταφροειδεῖς μεγάλοι λάκκοι κενοὶ τῶν κατεστραμμένων ὑπὸ χωρικῶν τειχῶν ἢ τοίχων.